

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ซาบซึ้งในหทัย [6]

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย [6]

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

วันเสาร์ ที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖ ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมฟังการสนทนาธรรมที่มูลนิธิฯ ในช่วงเช้าของวันอาทิตย์ ที่ ๒ ภาคเช้า ปรกติข้าพเจ้ามักจะไปฟังการสนทนาธรรมที่ มศพ. ในภาคเช้าของวันอาทิตย์ แต่เนื่องจากในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ นี้ทางมูลนิธิฯ ประกาศงดการสนทนาธรรม ประกอบกับทางมูลนิธิฯ ได้หยุดการสนทนาธรรมไปเป็นเวลานานถึงสองสัปดาห์ เนื่องจากท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ และคณะฯ ได้เดินทางไปประเทศอินเดีย ข้าพเจ้าจึงถือโอกาสในตอนเช้าของวันนี้ เดินทางไปกราบท่านอาจารย์และอยู่ร่วมฟังการสนทนาธรรมในช่วงเช้า เมื่อได้ฟังแล้ว เกิดความประทับใจ ซาบซึ้งใจ ในข้อความที่ท่านอาจารย์ได้สนทนากับอาจารย์อรรณพ หอมจันทร์ แม้จะเป็นเพียงข้อความสั้น ๆ ที่ฟังดูเหมือนธรรมดา ๆ มาก แต่มีความลึกซึ้งเข้าใจยาก ทำให้ข้าพเจ้าคิดถึงเพื่อน ๆ สหายธรรม จึงขออนุญาตนำข้อความสั้น ๆ ที่ซาบซึ้งใจนั้นมาฝากทุก ๆ ท่าน ดังนี้ครับ

ท่านอาจารย์ :

ความเข้าใจผิด มีจริง ๆ มีมานานแล้วด้วย ไม่ใช่ไม่มี แม้ความเข้าใจผิด ก็เป็นธรรมะ ภาษาบาลี ภาษามคธี จะใช้คำว่า ทิฐิ ทิฐิที่ไม่ตรงตามความเป็นจริงจึงเป็นมิจฉาทิฐิ เพราะฉะนั้น ไม่พึงพระธรรมได้ไหม? ต้องไตร่ตรองว่า คำที่ได้ฟัง จริงหรือเปล่า? เพราะพระธรรม เป็นวาจาจริง วาจาสิทธิ์จะ ทุกคำ

อ.อรรณพ :

กราบท่านอาจารย์ ครับ คือ ไม่มีตัวตนที่จะทำ ไม่มีตัวตนที่จะฝึกพระธรรมคำสอน จะเป็นประโยชน์อย่างไร? เพราะว่า อบรม เจริญ ชัดเกลา อย่างนี้ครับ ท่านอาจารย์

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ เรา หรือ ธรรมะ

อ.อรรณพ :

เป็นธรรมะ

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ

- อ.อรรณพ :** ซึ่งเป็นสิ่งที่เข้าใจยาก เริ่มต้น แล้วก็ก็เป็นความเข้าใจ
เริ่มต้นด้วย
- ท่านอาจารย์ :** ถ้าเข้าใจง่าย ทุกคนก็ไม่ต้องฟังพระธรรมที่ลึกซึ้ง และ
ละเอียดยิ่ง

- อ.อรรณพ :** ท่านอาจารย์พูดเมื่อสักครู่นี้ก็เป็นประโยชน์นะครับว่า ถ้ามี
แต่เพียงคำสอนสั้น ๆ ว่า โกรธไม่ดี ก็อย่าโกรธ โลก หลง
ไม่ดี ก็สลัดเขาออกไปเสีย ถ้าอย่างนี้พระพุทธเจ้าก็ไม่
ต้องบำเพ็ญพระบารมีที่จะแสดงพระธรรมเป็นประการ
ต่าง ๆ
- ท่านอาจารย์ :** เพราะฉะนั้น ต้องเข้าใจนะคะ ธรรมะ ได้ยิน ได้ฟัง ต้อง
เข้าใจ คือ ทุกอย่างเพื่อเข้าใจ ไม่ได้แสดงให้ไม่รู้ แต่ทรง
แสดงเพื่อให้เข้าใจถูกต้องตามความเป็นจริง ซึ่งทั้งหมด
เป็นธรรมะ แม้แต่คำนี้ก็ต้องไตร่ตรอง ไม่ใช่ว่า รับฟัง "ทุก
อย่างเป็นธรรมะ" แล้วก็เกิดสงสัยว่า เอ...โกรธนี่ เป็นเรา
หรือ? จะสละอย่างไร? ก็คือ ไม่รู้จักว่า ไม่ใช่เรา เป็น
อนัตตา เป็นสิ่งที่มีจริง เมื่อมีปัจจัย เกิด ปฏิกฏ

อ.อรรถนพ :

ครับ แล้วการอบรม เจริญกุศลธรรม ปัญญา และการขัด
เกลาเป็นธรรมะ อะไร? อย่างไร? ครับ ท่านอาจารย์

ท่านอาจารย์ :

ในครั้งพุทธกาล มีผู้ไปเฝ้าพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า
ไปเฝ้าทำไม?

อ.อรรถนพ :

ฟังพระธรรม

ท่านอาจารย์ :

เพราะฉะนั้น ทรงบำเพ็ญพระบารมี เพื่อตรัสรู้ และทรงมี
พระมหากรุณาอนุเคราะห์คนอื่น โดยการทรงแสดงพระ
ธรรมไขไหม? แล้วจะให้ทำอะไร ที่จะรู้ได้ ถ้าไม่ฟังพระ
ธรรม?

- อ.อรรณพ :** ซึ่งในขณะที่ฟังนั้น เมื่อมีความค่อย ๆ เข้าใจ ก็เป็นการ
สะสม จะใช้คำว่า อบรม เจริญปัญญา อะไรก็แล้วแต่
เพราะขณะนั้น มีความเข้าใจเกิดแล้ว ก็ขณะนั้นเลย
- ท่านอาจารย์ :** ค่ะ ก่อนฟัง เข้าใจมั๊ยคะ?
- อ.อรรณพ :** ก่อนฟังก็ไม่เข้าใจ เพราะไม่เคยได้รู้ ได้ฟัง
- ท่านอาจารย์ :** เข้าใจแล้ว ฟังอีก เข้าใจอีก ได้ไหม?
- อ.อรรณพ :** เข้าใจเพิ่มขึ้น

- ท่านอาจารย์ :** การที่ค่อย ๆ เจริญขึ้น ชื่อว่า "อบรม" หรือเปล่า?
- อ.อรรณพ :** ชื่อว่า อบรม
- ท่านอาจารย์ :** ค่ะ เพราะฉะนั้น เป็นใคร? อบรม หรือเปล่า?
- อ.อรรณพ :** ไม่ใช่เป็นใครอบรม แต่ว่า เป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้น
- ท่านอาจารย์ :** ค่ะ ค่อย ๆ เจริญขึ้น
- อ.อรรณพ :** ตามปัจจัย ซึ่งเข้าใจยากที่สุด ในเบื้องต้น เพราะว่า
สะสมความเป็นเราที่พระพุทธศาสนาดี เราก็จะฟัง จะทำ
จะฝึกอะไร อ้าว แล้วไม่ให้ทำ ไม่ให้ฝึก แล้วมาศึกษา
ทำไม? ก็จะทำให้เกิดความค้ำอยู่ในใจ
- ท่านอาจารย์ :** ค่ะ จะฝึก หรือจะฟัง? ไม่ฟัง แล้วฝึกยังไงคะ? ขอแสดง
วิธีฝึก โดยไม่ฟัง ว่าจะฝึกอย่างไร?

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคาร์พ็อง
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่าน ครับ

